

Обраћање на Видовдан 2025, на тргу Славија

Воде нас играчи у домаћем дресу који раде за гостујући тим и дају нам аутоголове. Уништавају све чега се дохвате, КиМ, ресурсе, воду, земљу, ваздух, Универзитет. Закупљени су стварањем обмана и не маре што срљамо у провалију. Премда Србија није шака зоби да је позобе свака врана, данас су нас запоселе паклене вране мутанти које прождиру нашу будућност. Горе је но што је било. Некадашње дахије нису имале интерес да сатру становништво, јер су харач и димницу наплаћивали по глави и димњаку. У канџама смо ововремених дахија које желе јахте и виле, који се надмећу у залудном расипању. Из прогледалих јазбина гмижу сви проклети и мали, гладни да продају наше њиве, шуме, подмладак, памет и опстанак. Створили су империју лажи да нас успавају, да се не бунимо док нас предају, издају и убијају. Страшно је загледати се у дубине њиховог понора.

Дивно је бити овде, са вама, осетити ову чаролију заједништва. Ово је најлепше лице Србије. Ви сте нада и истина, ви окупљате и уједињујете, ви сте будућност. Радо вам прилазе, подржава вас свако ко има барем зрнце људскости у себи. Јадан је онај ко Вас грди, јадан ко љубав мора да изнуди. Дахије шире поделе, лаж и мржњу. Не воле их ни њихови ближњи, јер они свакога понижавају и уцењују. Ви из људи извлачите оно најбоље, а они оно најгоре. Они охрабрују друштвени талог да девојкама ломе вилице, да скрнавe споменике и да опогане места страдања. Јунацима зову криминалце пионирског парка који каљају спомен-осматрачницу са Солунског фронта, јер у њој виде само гомилу камења. Жуде да победе и сломи сопствену младост и памет.

Осећам се као путник у аутобусу чији возач зна само да се грчевито држи за волан, али не зна да вози, а вози право у провалију. Већ смо на ивици, али њему је једино важно да му нико не отме волан. Дахије не дају да обновимо институције система, јер знају да их чека затвор. Пали смо у руке неписмених а грамзивих, они имају дипломе али не знају где им је школа, они немају стида и ништа им није свето.

Украли су нам државу, творевину саткану од наше вере у њу, од поверења у полицајце, тужилаштво и суд. Дахије уносе мржњу и поделе, волели би да виде сукоб грађана и полиције, и ужасавају се кад виде да је полиција наша, и да многи тужиоци и судије мисле исто што и ми. Они се тресу од страха кад схвате да овде нема насиља, и да су они једини извор насиља.

Док дахије тврде да побеђујемо са 5:0, многи једва састављају крај с крајем, несигурно запослење зависи од уласка у сендвич-аутобусе, док су сиромашни слојеви плен извршиоца и предмет изборних уцена. Трује нас прескупа увозна храна, обољевамо од нечистог ваздуха и воде, а лечимо се СМС порукама. Србија се расељава, смањује и умире. Дахије нуде Србију глобалним предаторима, издају је, будзашто продају и задужују. Узимамо кредите које не можемо отплатити. Стране партнере бирају међу онима који нису гадљиви на корупцију.

Инжењер Зоран Ђајић је разоткрио коруптивне токове новца и закључио да половина свог промета иде дахијама, и зато нас све кошта дупло скупље. Од подухвата званог „Експо“ дахије намеравају да уберу милијарде евра, око 1500 евра по сваком бирачу уписаном у бирачки списак. Привреда нам иде слепом улицом, распродаје се

наша будућност, а цела Србија постепено прелази у туђе руке. Бројни грађевински подухвати нису плод реалних потреба, већ интереса неколицине фирми у рукама „другара и кумова“, који раде у нетржишним условима и уз незапамћену корупцију која убија људе.

На удару је српско село, древна колевка предања, митова и обичаја. Тамо речи, песме и гестови носе у себи памћење предака. Село је жива ризница народне душе, оно је прва линија одбране идентитетских вредности пред изазовима будућности. Данас је сељак опљачкан, он добија срамно мали део вредности коју ствара својим знојем и трудом. Слободноумним пољопривредницима се забрањује рад, јер дахије желе да раселе села и да наше њиве и шуме претворе у руднике, токсичне депоније и сливник за отровне воде.

Србија се данас некажњено трује рудницима и депонијама, а наше рудно благо се будзашто предаје странцима. Од убрзане експлоатације нема никакве користи за грађане. Од вредности свега што се однесе из Бора и Мајданпека држави остане свега пар процената, док је број запослених грађана Србије близак броју оболелих од рака. Када се однесу сви минерали, остаће нам само опустошен месечев пејзаж, болест и смрт.

Ухватили су у своје коло и неке архијереје, који се не устручавају да пред туђином отрцавају сопствену омладину. Али то неће убити веру у нама. Ако се поцепао епитрахил и напрсао олтар, ако је понеки архијереј одабрао таму, ништа зато, Бог је и даље с нама и у нама.

Крију се иза маске лажног родољубља, а где год да су нас они бранили, тамо нас више нема. Више од 15 векова постојимо на КиМ, а њима је требало свега 12-так година да уклоне нашу државу са КиМ. Довожење народа са Косова на режимски митинг у Београд синхронизовано је са упадом окупационих трупа у њихове институције и домове. Док се над нашим народом на КиМ спроводи прогон геноцидних размера, дахије се хвале успешном сарадњом са џелатима а за издају КиМ оптужују студенте.

Какви су то људи који свој генералштаб предају у руке агресора? Они за студенте кажу да су терористи, а другују са Аљбином Куртијем, који пред очима света спроводи етничко чишћење над нашим народом? На обележавање битке на Кошарама не зову преживеле јунаке. Они злоупотребљавају нашу браћу из Републике Српске за изборне крађе и нападе на студенте, док им иза леђа припремају француско-немачки споразум. Они немају стида, а ко нема стида нема ни поштења.

Дахије су незадовољне што их не волимо, што смо их прозрели и презрели. Желели би да све нас замене неким послушнијим, мање бунтовним народом који ће без говора гутати лажи и гласати како се тражи. Живимо у времену где наивност или кукавичлук воде у нестанак. Право питање је ко смо и какви смо ми. Хоћемо ли се продати за ситан ћар, тромесечни уговор и мирно пропадање? Хоћемо ли гледати протесте из фотеље и чекати да све ураде студенти? Ако не желимо да дахије замене нас, онда морамо да ми заменимо њих.

Вара се свако ко мисли да је крај пре него што ми кажемо да је крај. Ово није спринт већ маратон, и ми смо за њега спремни. Честитам Вам улазак у другу фазу наше борбе за истину, правду и слободу. Живи били и честитам Вам победу! Живела Србија!